

Lotte fik brystkræft:

Nu er jeg en anden version af mig selv

Det skulle gå stærkt, da Lotte Seheim fik konstateret en fremskreden brystkræft. Hun overlevede, men måtte lægge sit liv om. I dag brænder hun for at hjælpe andre brystopererede kvinder – for selvom man mangler et bryst, betyder det stadig noget at se godt ud.

Lotte Seheim havde godt styr på sit liv i 2008. Hun var mor til tre børn på tre, seks og otte år, levede i et godt ægteskab og havde et job som kommunikationschef, hun var glad for.

Da hun efter en løbetur i maj mærkede en knude i venstre bryst, blev hun da heller ikke synderligt urolig.

– Jeg havde det jo godt, var sund og rask, fortæller 48-årige Lotte.

Hun bor i Brønshøj, og da hun få dage senere lå med bar overkrop i et halvmørkt lokale på Rigshospitalet, hvor

en læge skulle scanne hendes bryst, fik hun et chok.

– Lægen havde tyggegummi i munden, og i virkeligheden var det gennem dét, jeg fik besked. Da han begyndte at køre hen over mit bryst med håndscanneren, tyggede han på det en gang imellem. Men da han begyndte at tygge hurtigere og hurtigere i takt med, at han scannede og stirrede ind i sin monitor, var jeg godt klar over, at den var gal, husker Lotte og tilføjer, at lugten af den slags tyggegummi siden har sendt hendes tanker tilbage til briksen.

Se min mor!

Derudover husker hun ikke meget fra hverken den dag eller den kommende uge, hvor hun ventede på svar på prøverne.

– Hele scenariet var surrealistisk. Jeg mærkede ikke,

at jeg fejlede noget og tænkte mest, at det hele var en dårlig film.

Brystkræften var desværre virkelig – så virkelig, at den havde spredt sig til lymfekirtlerne. To dage efter, Lotte havde fået sin diagnose, lå hun på operationsbordet.

– Fra den ene dag til den anden flyttede brystkræft sig fra noget, der skete for

naboen til noget, der skete lige her for mig.

Efterfølgende skulle hun i behandling

med kemoterapi og stråler.

– Jeg var 40 år og mor til tre små børn. Jeg var slet ikke klar til at tjekke ud og takkede ja til al den behandling, jeg fik tilbudt, siger Lotte, der sagde til sine børn: „Mor er

syg og har fået fjernet brystet. Nu skal jeg have medicin, der gør mig rask – men den får mig til at tabe håret“.

Og Lotte havde det svært den dag, de første hårtotter røg.

– Nu blev sygdommen meget synlig, forklarer hun.

Datteren Marie på dengang tre et halvt år tog det mere roligt.

– En dag jeg hentede hende i børnehaven, råbte hun til de andre: „Nu skal I se min mor!

Sæt dig der“. Så satte jeg mig på gulvet, Marie tog hatten af mig, og så kom 30 små rollinger hen og rørte og klappede mit skaldede hoved. Det var ekstremt befriende, siger Lotte.

Befriende var det også, da hun lillejuleaften 2008 fik den sidste strålebehandling og blev erklæret rask.

– Jeg dansede rundt foran Rigshospitalet.

Alligevel blev den kommende tid vanskelig:

– Mens jeg var i behandling, havde jeg brugt alle mine kræfter på at blive rask og få hverdagen til at fungere. Nu fik jeg ro til at tænke over, hvad der var sket, og det lyder måske dumt, men den Lotte, jeg havde været før, eksisterede ikke mere. Nu skulle jeg i gang med at opfinde Lotte nummer to.

Den nye Lotte kunne ikke holde til så meget som før og havde svært ved at klare støj,

▲ Efter sygdommen har Lotte svært ved at klare for mange lyde. Derfor har hun skabt sig et arbejde, hvor hun meget af tiden kan sidde hjemme i fred og ro ved computeren.

▲ Det var ekstremt provokerende for Lotte at få at vide, at hun kun kunne vælge mellem tre kedelige badedragter, så nu importerer hun selv smart badetøj til brystopererede.

▲ Efter at Lotte blev erklæret rask, fik hun behov for selv at gøre noget for at få det bedre. Hun kom hurtigt tilbage i løbeskoene, for det gav ro på tankerne.

så fuldtidsarbejdet blev skiftet ud med en tilværelse som selvstændig.

Vil hjælpe andre

Lotte i version to havde også brug for *selv* at gøre noget for at blive helt rask:

– Behandlingen kørte bare.

Men hvor jeg tidligere havde kunnet handle mig ud af de problemer, der opstod, havde jeg under hele forløbet været prisgivet disse fantastisk dygtige mennesker.

I første omgang havde Lotte glæde af at være fysisk aktiv, så hun løb, cyklede og trænede i romaskine.

– Det gjorde noget godt for min krop, og samtidig gav træningen mig ro i hovedet.

At der var meget mere, hun kunne gøre for sig selv – og for mange andre brystopererede kvinder – opdagede Lotte om sommeren, da hun var på stranden og lagde sin brystprotese ind i en almindelig badedragt.

– Jeg havde ikke svømmet ret langt, før protesen hang nede på maven. Mine børn syntes, det var sindssygt morsomt, og jeg grinede også – men det var ikke så fedt, siger Lotte.

Hun opsogte en forretning med specialudstyr til bl.a. brystopererede. Men besøget gik ikke som forventet:

– De havde tre badedragter med lommer til brystproteser

– alle sammen mormoragtige. Der er ikke spor galt med badedragter i et snit rettet mod ældre kvinder, men jeg var 40 år, og for mig var det provokerende at få at vide, at fordi du er brystopereret, kan du vælge mellem badedragt ét, to eller tre. Man er i forvejen sårbar, og det betyder en masse at se normal ud.

Lotte kontaktede derfor producenten og opdagede, at der fandtes en hel vifte af badedragter med lommer til brystproteser. I første omgang nøjedes Lotte med at importere en til sig selv.

– Jeg skulle have distance til min egen sygdom, før jeg

– *Brystopererede kvinder, der må bruge kompressionsærmer, har også brug for lidt spræl, siger Lotte.*

kunne gøre mere, forklarer Lotte, der nu har åbnet websitet livja.dk, hvor hun har samlet viden om brystkræft, tilbyder foredrag, og hvor hun sælger badedragter, bh'er og ikke mindst kompressionsærmer.

– Jeg har selv undgået lymf-ødemer, dvs. den kroniske hævelse i armen, som mange brystopererede får. Men jeg er med i en gruppe, hvor flere har fået det, og de kunne vælge mellem to beigefarvede, tykke kompressionsærmer.

På nettet fandt Lotte frem til en brystopereret kvinde fra USA, der selv havde startet en produktion af tynde kompressionsærmer i masser af farver

og mønstre. Dem forhandler hun nu.

– Jeg vil så gerne fortælle brystopererede kvinder, at de ikke behøver at lade sig nøje, siger Lotte, der allerede har fået breve fra flere kvinder, som skriver, at tøjet og ærmerne har gjort en forskel for dem. Og det gør Lotte version to glad.

– Når jeg kan gøre en forskel for de kvinder, giver det en form for mening for mig, at jeg skulle alt det her igenem, siger hun. ●

Af Lise Petersen
petersen.lise@gmail.com
Foto: Søren Jansby